ការសម្ភាសរបស់លោកយាយ ប៉ែន យាន

ក៖ អ្នកសម្ភាស សេង ផារីដា ខ៖ អ្នកត្រូវគេសម្ភាស ប៉ែនយាន

ក៖ អញ្ចឹងដើម្បីចាប់ផ្តើមសម្ភាសនេះ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់ទីតាំងគេជាមុនសិន។ អញ្ចឹងអើឥឡូវយើងនៅភូមិអាចារ្យលាក់ ហើយសង្កាត់អាចារ្យលាក់ ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ ហើយនៅថ្ងៃទី២៨ ខែ២ ឆ្នាំ២០១៩ ហើយជាដំបូងនៃការសម្ភាសរបស់យើង ចឹងយើងសុំអនុញ្ញាតិដើម្បីស្គាល់ឈ្មោះលោកយាយ យាយ?

ខ៖ឱ្យដឹងហាក់?

ក៖ យាយឈ្មោះពេញ យាយ ឈ្មោះពេញឈ្មោះអីគេដែរលយាយ?

ខ៖ យាយឈ្មោះប៉ែន យ៉ាន កូនអាក្រៅគេហៅយាយរីទ្ធ។

ក៖ អូ!

ខ៖ អឺ!

ក៖ មានឈ្មោះអីក្រៅពីឈ្មោះ២ហ្នឹងទេយាយ?

ខ៖ អត់មានទេចៅ មានតាប៉ុណ្ណោះឯង

ឱក៖ យាយមានអាយុប៉ុន្មានហើយឆ្នាំហ្នឹងយាយ?

ខ៖ ៧៥នេះហើយចៅ អឺ ៧៥ឆ្នាំថ្មី ប៉ុនអាយុចូលដល់ទៅ ប្រាសាកឯនោះចៅ បានចូល៧៥ហ្អំ យើងនៅក្នុងខែ២នៅត្រង់៧៤នៅឡើយទេ

ក៖ ចាស! ចុះយាយចាំ យាយកើតក្នុងឆ្នាំណាអត់យាយ ?

ខ៖ អត់ដឹងផង ប៉ុនដឹងតាឆ្នាំកំណើតនិង ឆ្នាំរក។

ក៖ ឆ្នាំរក!

ខ៖ ប៉ុនអត់ដឹងថាឆ្នាំអី។

ក៖ ចឹងយាយនៅក្នុងឆ្នាំ អាយុ៧៤ ចឹងយើងដកមកវិញនៅឆ្នាំ១៩៤៥ ឆ្នាំដែលយាយកើតហ្នឹង។

ខ៖ ឆ្នាំដែលយាយកើតហ្អំ

ក៖ ឆ្នាំខ្មែរយាយឆ្នាំរក។

ខ៖ អឺ!

ក៖ ហ្អំយាយ។

ខ៖ ឆ្នាំរកចៅ។

ក៖ ចាស! ចុះអើយាយកើតនៅ នៅទីណាដែរយាយ?

ខ៖ យាយកើតនៅភូមិទឹកវិល។

ក៖ ឃុំអីគេដែរយាយ?

ខ៖ ឃុំក្លែង ស្រុកសណ្តាន់។

ក៖ ខេត្តកំពង់ធំហ្នំយាយ?

ខ៖ ខេត្តកំពង់ធំ។

ក៖ យាយមានបងប្អូនម៉ាននាក់ដែរយាយ?

ខ៖ បងប្អូន៤នាក់ ស្រី៣ប្រុស១។

ក៖ យាយ!

ខ៖ ប្រុសតែតាយើងហ្នឹងឯងចៅ។

ក៖ យាយកូនទីប៉ុន្មានដែរយាយ?

ខ៖ កូនយាយហ្នំ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ មើល តាសាន្ត យាយរិទ្ធ យាយកុក យាយជា។

ក៖ យាយកូនទី៣។

គ៖ អឺ ទី២!

ខ៖ អូ ទី២!

ក៖ ចឹង!

ខ៖ យាយកុកទី៣ យាយជាទី៤ ចុះឯងហាររចៅអឺ។

ក៖ តាសាន្តទី១។

ខ៖ តាសាន្តទី១ តាសាន្តបងយាយ។

ក៖ បងប្អូនយាយ គាត់ធ្វើអីគេខ្លះដែលរយ? តាសាន្ត។

ខ៖ គ្មានធ្វើអីទេចៅ មានតាធ្វើស្រែចម្ការ។

ក៖ ចុះតាសាន្តគាត់ធ្វើអីគេដែរយាយ?

ខ៖ តាសាន្តប៉ុន្មានជំនាន់នោះដូចតា ធ្វើទាហាន តែមិនដឹងទាហានអី ប៉ុន្មានជំនាន់នោះចៅ។

ក៖ តាម

ខ៖ ទាហានគាត់ នៅទទួលខាងហិរញ្ញវត្ថុហ្នឹងឯង។

ក៖ ហ្នឹងហើយ គាត់ដូចជាខាងហិរញ្ញវត្ថុនៅខាងសង្គមកិច្ច។

ខ៖ អឺ!

ក៖ តាសាន្ត។

ខ៖ អឺ! សម្រាប់បើកលុយបើកកាក់។

គ៖ អូ! កាតូចយាយថ្លង់ហើយថ្លង់ ងងឹតក៏ងងឹត។

ខ៖ មានតាបងមួយហ្នឹងឯង។

គ៖ ថ្លង់ក៏ថ្លង់អើយ។

ខ៖ បានធ្វើការ បើប្អូនស្រីៗគ្មានបានអីទេ។

គ៖ កុំតាថៅមកឈប់ញាចចេះហៅ។

ខ៖ បានតាធ្វើស្រែចម្ការចឹងឯង។

ក៖ អើនៅពីក្មេងយាយនៅជាមួយគាត់នែកនៅជាមួយ។

ខ៖ នែក!

ក៖ គាត់ទាំងអស់គ្នាតើហីយាយ?

ខ៖ ពីក្មេងនៅតូចៗដែលមិនទាន់មានគ្រួសារ នៅជួបជុំបងប្អូនទាំងអស់គ្នា។

ក៖ ចាស!

ខ៖ ដល់មានគ្រួសាររៀងខ្លួនទៅ បងនៅតាមគ្រួសារ យាយនៅតាមគ្រួសារយាយ រស់នៅជាមួយយាយ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ យាយទឹម!

ក៖ យាយទឹម!

ខ៖ យាយទឹមប្រហែលនៅ៨៧។

ក៖ សព្វ!

ខ៖ យាយទឹក៨៧។

ក៖ សព្វថ្ងៃអើ។

គ៖ ចាំមិនអស់។

ក៖ គាត់នៅណាខ្លះដែរយាយ?

ខ៖ ថាម៉េចចៅ?

ក៖ សព្វថ្ងៃពួកគាត់នៅណាខ្លះដែរ?

ខ៖ និយាយពីអីនិយាយពីយកម៉ែហាក់?

ក៖ បងប្អូនៗយាយ។

ខ៖ បងប្អូនគាត់នៅភូមិទឹកវិលទាំងអស់ហ្នឹងឯងចៅអី។

ក៖ ហ្នឹង ស្លាប់តែតាសាន្តមួយហ្នំយាយ?

ខ៖ អី ស្លាប់តែតាសាន្តទេ ស្លាប់អស់គ្នាឯង នៅក្រុមគ្រួប៉ុន្មាន នៅតាមេៗទេ។

គ៖ មានតែតាហងតើនៅកំពង់ធំ។

ខ៖ នៅតាកូនៗ នៅតាកូនក្រោយៗហួសពីនេះនៅ។

គ៖ នៅតែតាសាន្ត។

ខ៖ ធ្វើស្រែចម្ការទាំងអស់។

ក៖ តែបងប្អូនយាយមានតែតាសាន្តតើហីស្លាប់?

ខ៖ អឺមានតែតាសាន្ត ប្រុសទីមួយ។

គ៖ ប្រុសមានតែមួយ។

ខ៖ ស្រី៣!

គ៖ ស្រី៣ចៅ នៅទាំង៣ឯងស្រី។

ក៖ ចាស!

គ៖ តាញិក ប្រពន្ធតាញិកហ្អំ តាញិកហងហ្អំ ស្លាប់បាត់ហើយ។

ក៖ ចាស!

គ៖ ចៅ!

ខ៖ ដឹងហើយតើចៅ។

ក៖ យាយអើម្តាយរបស់យាយឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះយាយទឹម។

ក៖ យាយមានចាំត្រកូលគាត់អត់?

ខ៖ ហើយឪពុកគាត់ ចាំកូន នៅ នុច ទឹម។

ក៖ នុច ទឹម!

ខ៖ អឺ!

ក៖ ចុះអើឪពុករបស់យាយឈ្មោះអីគេ?

ខ៖ ឪពុកយាយឈ្មោះ តាប៉ាត។

ក៖ អីគេប៉ាត?

ខ៖ ត្រកូលគាត់ កែវ ឈ្មោះកែវ។

ក៖ កែវ ប៉ាត!

ខ៖ កែវ ប៉ាត ប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះ នុច ទឹម ត្រកូល។

គ៖ កាទូច កើតកំពង់ធំសោះ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ មីអូន!

ក៖ ខ្ញុំនៅកំពង់ធំយាយ។

ខ៖ កើតនៅកំពង់ធំហ្នឹងឯង។

ឃ៖ កូនពីណា?

ខ៖ កូន!

គ៖ ខ្លាចកូនតាសាន្តហង។

ក៖ ចៅ ចៅតាសាន្ត។

គ៖ អូ! ចៅតាសាន្ត។

ខ៖ ហ្នឹងឯង ចៅតាសាន្ត។

គ៖ កូនយាយញ៉ៅប។

ខ៖ ចៅយាយញ៉ៅប។

ឃ៖ អូ!

គ៖ កូនមីចិ។

ខ៖ អឺ!

ឃ៖ អូ! កូនមីចិឯង។

ក៖ ចាស!

ឃ៖ មីទី២មែន?

គ៖ មីពៅ!

ក៖ ទី៣!

ឃ៖ អូ!

គ៖ មីឡុងហើយវា។

ក៖ ខ្ញុំបន្ទាប់ពីពៅ។

ខ៖ ពៅមួយអាប្រុស។

ក៖ ចុះយាយ ឪពុកម្តាយយាយឥឡូវគាត់ចែកឋានអស់នៅយាយ?

ខ៖ ស្លាប់អស់ហើយ។

ក៖ គាត់ស្លាប់នៅអាយុប៉ុន្មានដែរយាយ?

ខ៖ យាយអាយុ៧៧។

ក៖ ៧៧ហ្នឹង?

ខ៖ ដល់តាហារ៨៥

ក៖ ចឹងលោកយាយ៧៨ លោកតា៨៥។

ខ៖ អឺ!

ក៖ អើលោកយាយចាំថាពួកគាត់កើតនៅឆ្នាំណាអត់? ឆ្នាំខ្មែរក៏បាន។

ខ៖ គាត់នែកប្រពន្ធគាត់ឆ្នាំរកា ប្ដីគាត់ឆ្នាំម្សាញ់ តែមិនដឹងប៉ុន្មានហើយ អូ! នែក
ដឹងប៉ុន្មានហើយ ដឹងតាកើតនែកឆ្នាំរកាឆ្នាំម្សាញ់ហ្នឹង ដឹងនែកនៅក្នុងឆ្នាំទីប៉ុន្មាន។

ក៖ ចាស!

ខ៖ គាត់៨៥។

ក៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ប្រពន្ធគាត់៧៧ ប្ដីគាត់បង បងជាង១០ឆ្នាំ។

ក៖ យាយចុះអើរ យាយដឹងថា
ឪពុកម្ដាយយាយគាត់អីទីកន្លែងកំណើតរបស់ពួកគាត់នៅណាទេយាយ?

ខ៖ កើតនៅភូមិទឹកវិលនោះឯងចៅ។

ក៖ ទាំង២នាក់ហ្អំ។

ខ៖ ទាំង២នាក់ហ្នឹងឯង។

ក៖ ចុះ...

ខ៖ ភូមិជាមួយឃុំជាមួយ។

ក៖ លោកតាគាត់ធ្វើការអីគេដែរយាយ?

ខ៖ អត់ធ្វើអីទេចៅ ធ្វើស្រែចម្ការយើង។

ក៖ ធ្វើស្រែ ចុះគាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលបែបណាដែរយាយ?

ខ៖ ពីគាត់នែកគ្មានរកអីទេ របៀបរបបគាត់អ្នកស្លូតបូតទេចៅ មិន
មែនអ្នកកោងកាចប្រហើនអីទេ។ គាត់អ្នកបង់ត្រីដាក់មង់ដាក់សន្ទូចលប។

ក៖ អូ! ចុះម្ដាយរបស់យាយ គាត់ធ្វើអីគេដែរយាយ?

ខ៖ ធ្វើស្រែទាំងអស់គ្នាឯង។

ក៖ ធ្វើស្រែទាំងអស់គ្នា។

ខ៖ នោះឯង។ ចាស!

ក៖ គាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរយាយ?

ខ៖ មើលយើង បើនិយាយពីប្រភេទអ្នករកស៊ី ដូចអ្នកមធ្យមចៅ ដូចអ្នកត្បាញរវៃ ដាំដុះដំណាំ
យើងបង្កបង្កើនផល ដាំដុះស៊ីចាំប្រចាំខ្លួនប្រចាំថ្ងៃចៅ។

ក៖ ចុះគាត់កាចអត់យាយ?

ខ៖ ទេ! បើប្ដីគាត់ផឹកស៊ីអីហ៊ានផឹកខិលខុលអីគាត់កំហើនដែលហ្នំ។

ក៖ ហិហិ!

ខ៖ អីមាត់ធំមាត់តូចខ្លះដែរ មិនអត់សោះទេណាចៅណ៎ា។

កៈ ចាស! ចុះយាយមានចាំសាច់រឿងអីគេខ្លះដែលទាក់ទងនឹងពួកគាត់ដែរអត់យាយ?

ខៈ ទេចៅ យាយកាលនោះដូចល្ងង់ដែលគ្មានចាប់អារម្មណ៍ធ្វើអីៗយ៉ាងម៉េចៗទេ។ គាត់ឈ្លោះប្តីប្រពន្ធគាត់ ប្រកែចតិចតួចក៏រត់លេងបាត់ទៅ។

កៈ អូ!

ខៈ អឺ!

កៈ ពេលដែលគាត់ស្លាប់និងយាយអាយុប៉ុន្មានហើយយាយ?

ខៈ យាយអាយុក្រែលហើយចៅ ១៧-១៨ ហើយ។

កៈ អូ!

ខៈ អឺ!

កៈ ចុះគាត់មានដែលធ្លាប់ប្រាប់យាយពីជីវិតគាត់កាលគាត់នៅក្មេងទេយាយ?

ខៈ ប្រាប់ដែរ តែជីវិតគាត់អ្នកខ្វះខាតខំរកអុស កាប់អុស ដាំបន្លែ ស៊ីឈ្នួលជួលព័ន្ធគេចៅ ស្ទូងស្រូវ ដកស្ទូងដក ច្រូតកាត់ឯងណាចៅ។

កៈ ចាស!

ខៈ នោះឯង។

កៈ អឺយមានចាំឈ្មោះជីដូនជីតារបស់យាយអត់យាយ?

ខៈ ចាំតាឈ្មោះយាយតា អំពីឪពុកម្តាយគាត់ហ៉ាណ៎ា។

កៈ ចាស!

ខៈ ឈ្មោះតាកែវ យាយបិ អឺ តានុច យាយញ៉ែម ឪពុកៗយាយហ្គំ ឪពុកយាយទឹម ឈ្មោះតានុច យាយញ៉ែម ឪពុកតាប៉ាតមោះ តាកែវ យាយបិ   ប៉ុនមិនដឹងអាយុប៉ុន្មានទេចៅ ចាំតាឈ្មោះ កើតអត់ទាន់គាត់ដែរ។

កៈ ចាំត្រកូលគាត់អត់យាយ?

ខៈ អត់ចាំទេចៅ។

កៈ ចាស! ចុះយាយមានដែលឃើញឬក៏ជួបមុខពួកគាត់ទេយាយ?

ខៈ មិនដែលទេចៅ កើតមកឮតែឈ្មោះ មិនបានឃើញមុខនែកជីតាទេ បានតែជួបតែជួបងមុខឪពុក។

កៈ អឺ! ក្រុមគញ្រួសារយាយរស់នៅភូមិទឹកវិលហ្នឹងរយៈពេលយូរប៉ុនណាដែរយាយ?

ខៈ អឺ! យូរដែលហើយចៅមិនដឹងថាប៉ុន្មានទេ ទាល់នឹងស្លាប់ចុះឯង ទាល់ឥឡូវ ទាល់នឹងថា...

កៈ និយាយទៅតាំងពីយាយកើត។

ខៈ អឺ!

កៈ ពីឪពូកម្តាយរបស់យាយមកជីដូនជីតាយាយនៅ នៅហ្នឹងដែរឬក៏អត់ទេ?

ខៈ អឺ អឹម នៅនឹងទឹកវិលហ្នឹងឯងចៅ បើជីដូនជីតាខាងប្ដីយាយគេនៅភូមិវាលព្រីង។

កៈ ចាស!

ខៈ អឺ! បើឪពុកគាត់ឈ្មោះនែក តាពុជ យាយស៊ុន ម្ដាយគាត់ឈ្មោះយាយស៊ុន ឪពុកគាត់ឈ្មោះតាពុជ ដល់ម្ដាយឪពុកគាត់ឈ្មោះតាតែ យាយបិក។

កៈ ហ្នឹងផាំ។

ខៈ ឪពុកតាឆេងហ្នឹងហ៎ា។

កៈ ប្ដីរបស់យាយហ្អ៎?

ខៈ អត់ទេប្ដី ឪពុកតាឆេង តាឆេងប្ដីយាយហ៎ាណ៎ា។

កៈ អូ! ប្ដីរបស់យាយ។

ខៈ ហ្នឹងអឺប្ដីរបស់យាយ។

កៈ ចឹងប្ដីរបស់យាយ។

ខៈ តា តែ ឆេង។

កៈ ចឹងប្ដីយាយ លោកតាតែ ឆេង។

ខៈ អឺ! តាឆេងប្ដីយាយ។

កៈ យាយ!

ខៈ តាតែ យាយបិកនោះ ម្ដាយតាឆេងឪពុកតាឆេង។

កៈ ចាស! ចុះយាយរៀបការនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរយាយ?

ខៈ អឺយ៉ាចៅដូចភ្លេចហើយ ប៉ុនការនៅឆ្នាំរោង។

កៈ ឆ្នាំរោង!

ខៈ ដឹងតាឆ្នាំរោង ប៉ុនមិនដឹងនែក គេឆ្នាំបារាំងនោះមិនដឹងឆ្នាំទីប៉ុន្មានអីណា។

កៈ មុនប៉ុលពតឬក្រោយប៉ុលពតយាយ?

ខៈ មុនចៅ។

កៈ មុនប៉ុលពតហ្អ៎?

ខៈ ហ្នឹងហើយមុន។

កៈ ចាស!

ខៈ យាយការអាយុ១៧។

កៈ អឺ! រៀបការហ្នឹងយាយស្គាល់តាដោយខ្លួនឯងឬក៏ឪពុកម្ដាយគាត់អ្នករៀបចំ?

ខៈ នែក ម្ដាយឪពុកអ្នកដាក់ទុកទេចៅ គ្មានក្បត់ប្រពៃណីទេ តាមម៉ែពុកគាត់ដាក់ទុកឱ្យកូនជ្រើសរើសក្រុមគ្រួឱ្យកូន។

ក៖ ចាស! កាលហ្នឹងមានថ្លៃជំនូនទេយាយ?

ខ៖ ចុះមួយជំនាន់នោះទេដូចអត់ទេដឹងចៅដូចភ្លេចភ្លាំងទៅហើយ។

ក៖ ហិហិ!

ខ៖ ទេដូចគា សមតាមិនដែលហ្នំ។

ក៖ ហ្នឹងហើយ ប្រហែលជាយាយភ្លេចមើលទៅ។

ខ៖ អឺ យាយភ្លេច។

ក៖ ចុះអឺយាយ យាយអត់ដែលស្គាល់លោកតាតទេតាំងពីមុនរៀបការ?

ខ៖ អត់ទេ ស្គាល់តែឪពុកនោះឯង ជីតាឮតាឪពុកប្រាប់ថាចៅ នែកតាកូនឯងឈ្មោះនេះៗដឹងតែប៉ុននោះឯង ប៉ុនដឹងតាឈ្មោះទេណ៎ា ត្រង់រូបរាងគាត់មិនបានឃើញនែកច្បាស់នឹងភ្នែកទេ បានតែម៉ែពុកគាត់ប្រាប់។

ក៖ ចុះអឺយាយជួបគាត់ដំបូងនៅពេលណា?

ខ៖ ម៉េចចៅ?

ក៖ ចឹងនិយាយថាយាយឃើញមុខគាត់ដំបូងគេបង្អស់នៅពេលណា?

ខ៖ នៅពេលប្រហែលជាអាយុ ៣ ៤ ៥ ឆ្នាំប៉ុននោះឯងទេ ហើយរៀងស្រពិចស្រពិលដែល មួយជំនាន់នោះឆោតដែរ។

ក៖ អូ ហ្នឹងហើយ ចឹងតាំងពីហ្នឹង ពីហ្នឹងមកអត់ដែលជួបមុខគាត់សោះ។

ខ៖ អត់តាំងពីនោះម៉ោរហូតដល់ឥឡូវនេះឯង។

ក៖ ទាល់ដល់ ដល់ទៅគាត់ ដល់ទៅការអត់ស្គាល់។

ខ៖ ដល់ទៅការ ការមានតែម៉ែពុកទេ តាយាយអត់មានទេ។

ក៖ អូ ហ្នឹងហើយ អឺ យាយមានបងប្អូនឬសាច់ញាតិណាដែលនៅក្រៅប្រទេសអត់?

ខ៖ អត់មានទេចៅ។

ក៖ យាយមានចេះភាសាអីក្រៅពីភាសាខ្មែរទេ?

ខ៖ គ្មានទេ ចេះតែប៉ុននេះឯងចៅ។

ក៖ ហិហិ!

ខ៖ ចេះតើ ចេះតែភាសា ចេះតាហូបចេះតាស៊ីចាំច្បាស់មែនទែន
ខ្មែរចេះតែស៊ីហើយនិងភាសាប៉ុននោះឯង។

ក៖ ហិហិ!

ខ៖ គ្មានចេះញ៉ាំ ចេះសោយអីៗនឹងគេទេ ចេះតែពាក្យស៊ី ពាក្យភាសាហ្នឹងឯង។

ក៖ យាយរៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្នានដែរយាយ?

ខ៖ ថ្នាក់ទី៣។

កៈ ទី៣ កាលហ្នឹងគេរាប់ពីលើមកវិញឬក៏ក្រោម?

ខៈ អឺ គេរាប់ពីលើមកឯងថៅ ពីកុមារឋាន បាវច្ចូណឋាន អតិកឋាន រៀនអតិកឋាន។

កៈ ចឹងមានន័យថាយាយរៀនបានច្រើនដែរ។

ខៈ បានច្រើនក្រែលរបស់គេសណំដែលណាថៅ កាលនោះមានចេះបារាំងប្រុសអីនឹងគេទេ បានតែមើលសំបុត្រខ្លួនឯងស្គាល់។

កៈ ចុះយាយមានចាំសាលាដែលយាយរៀននៅណាអត់?

ខៈ នៅរកាជួរ ចាំតើថៅ។

កៈ សាលារការជួរ ឈ្មោះសាលានឹងឈ្មោះពេញឈ្មោះអីគេយាយ?

ខៈ សាលាពីណាមួយទៀត?

កៈ ចង់និយាយថា ឈ្មោះសាលាពេញ ឈ្មោះសាលាដែលយាយរៀនហ៎า។

ខៈ ឯងឈ្មោះដែលគេដាក់ ឈ្មោះសាលារកាជួរ ប៉ុនមិនដឹង គេហៅស្អីតទៀតអត់ដឹងដែរ

កៈ អូ!

ខៈ អឺ!

កៈ អូខេ!

ខៈ ដឹងតែនាំគ្នាទៅរៀន រៀនសាលារកាជួរ។

កៈ ចុះបន្ទាប់ពីយាយរៀនហើយ យាយធ្វើអីគេវិញដែលយាយ?

ខៈ អាបន្ទាប់ពីរៀនហើយ យាយធ្វើស្រែចម្ការចិញ្ចឹមខ្លួន កាប់អុស ដងទឹក ចិញ្ចឹមម្ដាយចិញ្ចឹមប្អូន។

កៈ ចុះ...

ខៈ ធ្វើស្រែចម្ការ

កៈ យាយមានជំនាញអីគេខ្លះដែរយាយ?

ខៈ មានជំនាញស្អីថៅ មានតាជំនាញខាងស្រែហ្នឹងឯង ស្ទូងដកជ្រូតកាត់ ដាំដុះបន្លែបន្លុកនោះឯង សណ្ដែក ននោង ត្រឡាច ល្ពៅ។

កៈ ចាស!

ខៈ ហើយចិញ្ចឹកជ្រូកប៉ុននោះឯង សម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។

កៈ ចាស! អឺ...

ខៈ ប្រចាំថ្ងៃ។

កៈ ខ្ញុំអាចសុំសួរយាយត្រួសៗ អំពីអ្វីដែលយាយគិតថាលំបាកនៅក្នុងជីវិតយាយ តាំងពីតូចរហូតដល់ប៉ុននេះទេយាយ?

ខៈ ទ្រាំលំបាកតាំងពី គ្រុនឈឺស្កាត់ទាំងអស់ មិនដឹងរកលុយកាក់អីទិញថ្នាំងង៉ោអី ទៅកាប់ឬសឈើឬសព្រៃផឹកស្ងោរទៅ បានលុយក៏យាយទិញថ្នាំពេទ្យ ថ្នាំអីលេបទៅ ពេលអត់ទៅក៏ផឹកសំបកឈើឬសឈើឯងទៅ។

កៈ មានអីគេផ្សេងទៀតទេ ដែលលំបាកនៅក្នុងជីវិតយាយ?

ខៈ លំបាកនឹងរោគគា ឈឺស្កាត់។

កៈ សព្វថ្ងៃយាយឈឺអីគេខ្លះដែរ។

ខៈ មិនស្រួលក្នុងឆ្អឹងក្នុងឆ្អែង។

កៈ ឈឺក្នុង...

ខៈ ឈឺក្បាល ហេវអស់កម្លាំង វិលមុខ

កៈ ចាស! ចុះពី ពីអាជំនាន់ប៉ុលពតយាយរស់នៅណាវិញដែលយាយ?

ខៈ ពីប៉ុលពតគេអត់មានជម្លៀសជម្លិញទៅណាទេ នៅនឹងស្រុកភូមិដដែលឯង។

កៈ ពេលនិងយាយធ្វើអីគេដែល?

ខៈ កាលប៉ុលពតហ្នឹង គេឱ្យជញ្ជូនដី។

កៈ ជញ្ជូនដី។

ខៈ អឺ គេឱ្យជញ្ជូនដីហើយនិងធ្វើអង្ករ។

កៈ ធ្វើអង្ករ!

ខៈ អឺ!

ខៈ កិនបុកជាន់ហ្នឹងឯង យើងពីដើមគ្មានម៉ាស៊ីនទេចៅ។

កៈ អូ!

ខៈ មានតាកិនត្បាល់បុរាណយើងពីដើមហារ និងឯង ជាន់ត្បាល់ ត្បាល់កឿងយើងហ្នឹងឯង។

គៈ ដឹងទាន់ស្រូបណា។

ខៈ អត់ទាន់មានទេបង កាលនោះជំនាន់នោះហ៉ាណ៎ា ធត់ទាន់មានទា។

កៈ ចឹងគេ!

គៈ អទ់ទាន់មានទេស្រូបនោះ?

ខៈ ចាស!

កៈ គេអត់មាន។

ខៈ មានតាត្បាល់កិន កិនរួចអ៊ុំ ជាន់ប៉ុននោះឯង។

គៈ អានោអឯងគេហៅស្រូប។

ខៈ អឺ អានោះឯង។

កៈ គេយកស្រូបនោះឯងទៅផាន់។

ខៈ ចាស!

កៈ គេអត់មានអីយាយទេ កាលពីពេលហ្នឹង?

ខៈ ទេចៅ គេមានតែឱ្យយើងលុតដំហូបអំបិលប៉ុន្មានទ១កំប៉ុង ប៉ុន្មានថ្ងៃ ហិហិ
ប៉ុន្មានថ្ងៃគេដាក់ផែនការណ៍ហូបបបរ គេធ្វើបាបត្រង់ឱ្យយាយលុតដំម្ហូប បបរលាយដំឡូង
លាយគល់ចេក មើមក្រួចមើមអីនោះឯង ត្រពាំង ព្រលិត ត្រកួន។

កៈ អូខេ! ចុះយាយមាន មានៗកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរយាយ?

ខៈ យាយកូន៥នាក់។

កៈ គាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខៈ សុទ្ធតែស្រីៗទាំងអស់ ស្រីទាំង៥-៦ទាំងចែកព្រីងមួយទៅនៅ៥.

កៈ ចាស! គាត់ឈ្មោះអីគេខ្លះដែរយាយ?

ខៈ ទី១ឈ្មោះ ពុធសារ៉ាត់ ទី២ពុធសារ៉ុន ទី៣ពុធនែក សុខលីមទី៤ពុធផលឡៃ ទី៥ពុធសម័យ។

កៈ ពួកគាត់សព្វថ្ងៃនៅណាខ្លះដែរយាយ?

ខៈ កូនហ្អំ? កូនខ្លះរស់នៅ វាលព្រីងអីឃុំឈើទាលភូមិវាលព្រីង
នែកដល់បងប្អូនបន្តបន្ទាប់ទី១រស់នៅនឹងអាចារ្យលាក់។

កៈ ចាស!

ខៈ អឺ ទី៥ហ្អំ រស់នៅនឹងអាចារ្យលាក់ដែរ ទី៤នៅនឹងស្ទឹងត្រែង អីនឹងពុធសារ៉ុន។

កៈ អឺ យាយពីក្មេង យាយធ្លាប់ស្រម៉ៃចង់ធ្វើជាអីគេដែលយាយ?

ខៈ ចៅអើយ និយាយពីចង់នេះ ចង់ធំ ប៉ុនយើងអត់ចំណេះ យើងអត់លុយ។

កៈ ចង់ធ្វើជាអីគេយាយ?

ខៈ ចង់រៀនកាត់រៀនដេរ   រៀនអី រៀនដាំស្លរយើងឱ្យចេះធ្វើម្ហូប ឆ្ងាញ់ៗនឹងគេ។

កៈ ហិហិ មានស្អីផ្សេងទៀតដែលយាយចង់ធ្វើ?

ខៈ អត់ទេ ប៉ុននោះឯងចៅ។

កៈ ចាស! អឺ ហ្នឹងហើយយាយដោយសារ ការពិតសំណួរក្នុងនេះវាជិតអស់ហើយ
ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ដឹងតិចៗទាល់ទងអីនឹងតាសាន្ត។

ខៈ អឺ!

កៈ ដោយសារខ្ញុំចៅគាត់ ហើយអត់សូវដឹងច្រើនអំពីគាត់។

ខៈ អឺ!

កៈ ចឹងអឺ យាយចាំលោកតាសាន្តគាត់កើតនៅក្នុងឆ្នាំណាទេយាយ?

ខៈ អត់ដឹងដែរចៅ។

កៈ គាត់...

ខៈ ដឹងតែឆ្នាំគាត់ៗឆ្នាំមមី។

កៈ ឆ្នាំមមី!

ខៈ តែគាត់ស្លាប់ប្រហែលជា៥០ជាងហើយ។ ចាស!

កៈ ចាស! គាត់ស្លាប់។

គៈ ឆ្នាំមមី កើតឆ្នាំមមីឯង។

ខៈ អឺ ឆ្នាំមមី ប៉ុនអត់ដឹង ដឹងតែ។

គៈ រាប់ពីមមីមក យើងប៉ុន្មានដឹងហើយ។

ខៈ កាលនោះបើ...

កៈ គាត់...

ខៈ បើមមិន៥០ក័៦០អីដឹងថៅ មួយជំនាន់នោះ។

កៈ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹង...

ខៈ អឺ ៦៣-៦៤អីដឹងហង។

គៈ តាសាន្តក្រោយហ្អំ បើមមីមួយសារមុន១០០ជាងហើយ

កៈ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងគាត់...

ខៈ បែប៦០ជាងហើយដឹងហ្អំ ៦០-៧០ហើយដឹងឯង យូរក្រែលដែលហើយ ស្លាប់យូរដែរហើយ។

កៈ គាត់ស្លាប់នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ ចឹងបើគិតមកដល់ឥឡូវរ២០ជាងហើយ។

ខៈ អឺ ប៉ុននោះឯងដឹងថៅ

កៈ ចាស! ប្រហែលជាខ្ទង់៨០ ៨០ឆ្នាំជាង បើរាប់មកដល់ឥឡូវ។

ខៈ អឺ!

កៈ ប៉ុន្តែគាត់បងយាយប៉ុន្មានឆ្នាំ។

ខៈ មើល មមី មមែ វក បងយាយ៣ឆ្នាំ។

កៈ បងយាយ៣ឆ្នាំ ចឹងគាត់កើតនៅឆ្នាំ១៩៤២ ហ្នឹងហើយ បើបងយាយ៣ឆ្នាំ។

ខៈ អត់ទេថៅ យាយអត់ចេះគិតទេ។

កៈ និងអត់អីទេ គាត់ៗកាចទេយាយ?

ខៈ កាចដែល

កៈ ហិហិ

ខ៖ ដេរបងដេរប្អូន បើបងប្អូនធ្វើមិនធ្វើតាម គាត់រករឿងវ៉ាយដេរដែល ប៉ុនតាអោយថាផឹកស៊ីរករឿងបងប្អូនម៉ែឪ អត់ទេ គ្រាន់ថាដេរ ដេរប្អូន អញមិនធ្វើហើយអោយអញជួយទៀត អញដើរលេង

ក៖ ហិហិ

ខ៖ ប៉ុននោះឯង

ក៖ ចុះយាយ ឪពុកម្ដាយយាយអ្នកធ្វើស្រែទំយាយ

ខ៖ អឺ

ក៖ ចុះ ម៉េចលោកតាសាន្តគាត់ធ្វើជាទាហ៊ាន ហើយសាកគាត់ដូចជារាងធំដែល

ខ៖ រាងអីរាងធំនិងឯងចៅ ម៉ាជំនាន់នោះ ក្នុងម៉ាស្រុសសណ្ដាន់ មានតាគាត់ឯងអ្នកបើកភរភាស់ ខាងសេចកិច្ចលុយកាក់នោះអីចៅ

ក៖ ចា

ខ៖ អឺ

ក៖ តាមដែលដឹងគាត់ដូចជាអ្នក

ខ៖ អឺ

ក៖ បើកលុយអោយ

ខ៖ អ្នកបើកអោយប្រជាពលរដ្ឋ រាស្ត្រ

ក៖ ទាហ៊ានម៉ាខេត្តកំពង់ធំ

ខ៖ ទាហ៊ានមួយខេត្តហ្នឹងឯង។

ក៖ បាទ! គាត់ធ្វើដូចជា ឪពុកម្ដាយជាកសិករ។

ខ៖ ហ្នឹងឯង។

ក៖ ប៉ុនគាត់អាចធ្វើជា...

ខ៖ អាចជាមន្ត្រីរាជការបាន។

ក៖ មន្ត្រីរាជការបាន

ខ៖ ព្រោះអីម្ដាយតស៊ូ លក់គោលក់ក្របី ស៊ីឈមួលជួលពាត់ទៅ បានលុយឱ្យកូនខំរៀ កុំឱ្យល្ងង់ដូចម៉ែដូចឪ ហើយកុំឱ្យល្ងង់តបងតប្អូនទៀត។ គាត់ខំរៀៗថា កូនជាកូនប្រុសមួយមកខំរៀន លាពីដងចបដងនង្គ័ល កុំឱ្យស្គាល់ដំចបដូចបងប្អូនដូចម៉ែដូចឪយើងពីមុនមក ឱ្យកើតទាន់សង្គមគេដឹកនាំ ត្រូវការអ្នកចេះ។

ក៖ ចាស! ចុះគាត់ជួយបងប្អូនអត់យាយតាសាន្ត?

ខ៖ មិនសូវគិតទេ។ គាត់ប្រុសមួយជំនាន់នោះគាត់ត្រូវការសប្បាយច្រើន មិនសូវគិតបងគិតប្អូនទេ ដល់គិតបងប្អូន ដល់ពេលបុណ្យហ្នឹងឯងទៅបានគាត់ថាហ៎ អាដែងជួបជុំបងប្អូនយើងផឹកយើងស៊ីតិចតួចណា។ កាលនោះយើងនៅលុយតិចដែលចៅ។

កៈ ចឹងគាត់អត់ដែលសួរជូនលុយជូនអីឱ្យ។

ខៈ អឺ មិនសួរទេចៅ គាត់គិតតែមកសប្បាយគាត់ស្រីញីគាត់។

កៈ ហិហិ

ខៈ មួយជំនាន់នោះ។

កៈ តែញស្រីដែរហ្នឹងណា៎។

ខៈ អឺ ស្រីហើយស្រី ចុះដន្លងគាត់ស្រីដែរ ហិហិញ។

កៈ ហិហិ កុងសេងហ្អំ។

ខៈ ហិហិ អឺ កុងសេង។

កៈ ហិហិ!

ខៈ កុងសេង កុងសាន្ត កុងសុងហ្អំសុទ្ធតែដៃជើងគាត់ហើយ សេរីគាត់ហើយ។

កៈ ហិហិ ហ្នឹងហើយ ចឹងអីសំណួរមួយទៀត
បើសិនជាយាយមានអីគេចង់ផ្ដាំផ្ញើទៅកាន់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ
តើយាយចង់និយាយអីគេទៅកាន់ទៅកាន់ពួកគាត់ដែរ?

ខៈ អីហ្នឹងខ្លួនយាយសព្វថ្ងៃហាក់? ចង់ផ្ដាំផ្ញើរឱ្យកូនចៅក្រោយៗខំរៀនខំសូត្រឱ្យចេះឱ្យដឹង
ទាន់សង្គមគេត្រូវការអ្នកចេះ។

កៈ ចាស!

ខៈ កុំឱ្យឆោតល្ងង់ដូចមួយជំនាន់យាយ មួយជំនាន់យាយពីតើ ម៉ែអត់រៀនបានច្រើនទេ
ខ្លាចលោរៀនទៅ...

កៈ មនុស្ស!

ខៈ មានទាក់ទងសង្សារអីណាអីណីរត់ចោលម៉ែ រត់តាមប្ដីបាត់ រត់តាមប្រុសបាត់រត់ចោលម៉ែ។

កៈ ហិហិ

ខៈ បានមកដល់ជំនាន់នេះ យាយផ្ដាំផ្ញើរឱ្យកូនចៅទាំងអស់គ្នា
ខំរៀនខំសូត្រឱ្យចេះឱ្យដឹងពីជីវភាពយើងខ្វះខាតចំណេះចេះដឹង ដឹងទៅតាមសង្គមគេដឹកនាំ។

កៈ ហ្នឹងហើយ។

ខៈ ធ្វើយ៉ាងម៉េចៗឱ្យចៅក្រោយៗនេះដោយលូតលាស់តទៅទៀតទៅមុខទៀត។

កៈ ចាស! ចឹងមានអីផ្សេងទៀតអត់យាយ?

ខៈ ទេ! បើតាមក្នុងចិត្តអស់ប៉ុននោះឯងចៅ។

កៈ ហិហិ!

ខៈ យាយចប់ហើយ។

កៈ ហ្នឹងអត់អីចឹង ចុងក្រោយអរគុណយាយដែលអនុញ្ញាតិដើម្បីខ្ញុំអាចសម្ភាសយាយ ហើយអឺ
បន្ទាប់ពីហ្នឹងខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតិដើម្បីថតរូបយាយទុកយើងនិងអឺ

មួយទៀតខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតិយាយដើម្បីអាចផុសអាសារសម្លេងហ្នឹងចូលទៅក្នុងអី
វេបសាយរបស់សាកលវិទ្យាល័យព្រីកហាំយ៉ងបានទេយាយ?

ខ៖ ដឹងអីចៅ ដឹងអីយាយ អូស ចៅឯងធ្វើម៉េចយ៉ាងម៉េចស្រេចតែចៅទេ អត់ដឹងអីទេយាយ
បានតែថាប្រាប់ចៅតែប៉ុននេះឯង។

ក៖ ហ្នឹង ដូចជានៅពេលដែលពួកយើងធ្វើមួយហ្នឹង យើងនឹង
ផុសវាទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាកលវិទ្យាល័យព្រីកហាំយ៉ង
សាកលវិទ្យាល័យហ្នឹងនៅសហរដ្ឋអាមេរិច
ហើយដើម្បីអាចដូចជាកូនចៅជំនាន់ក្រោយរបស់យើង គាត់អាចរៀនអំពីជីវប្រវត្តិយាយឬក៍
ដូនតាមុនៗរបស់យើង។

ខ៖ ដូចពីដើមៗមកហ៎ា។

ក៖ ដើម្បីយើងអាចដឹង ចាស! ចឹងលុំត្រាតែយាយអនុញ្ញាតិដើម្បីយើងអាចផុសវាបាន
បានយើងហ៊ានផុសមួយហ្នឹង ព្រោះមួយហ្នឹងគឺជាសារសម្លេងរបស់យាយ ចឹងត្រូវការ។

ខ៖ ជាការពិត

ក៖ អនុញ្ញាត ចាស ចឹងយាយអនុញ្ញាតិដើម្បីអោយខ្ញុំអាចផុសវាបានទេយាយ
អនុញ្ញាតឬក៍មិនអនុញ្ញាត។ បើសិនជាយាយគិតថាអត់អី អនុញ្ញាតខ្ញុំនិងផុស
បើសិនជាយាយថាអត់ទេ ខ្ញុំក៍អត់ហ៊ានផុសដែល

ខ៖ ចា បើនិយាយតាមដែលយាយល្ងង់យាយមិនចេះគិត ដែលថានោអស្រេចនិងចៅទេ
ចៅផុសយ៉ាងម៉េចក៍តាមយោបល់ចៅនែកចៅយល់

ក៖ ហិហិ

ខ៖ ហ្នឹងខ្លួនចៅណាចៅ

ក៖ ចាសហ្នឹងហើយ។ ចឹងខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតយាយ ដោយសារយាយឱ្យខ្ញុំសម្រេច
ចឹងខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតដើម្បីផុសមួយហ្នឹងទៅលើវេបសាយ ចឹងដើម្បីថ្ងៃក្រោយខ្ញុំ។

ខ៖ ក្រែងលោបានដឹង

ក៖ ចាស! ថ្ងៃក្រោយខ្ញុំឬក៍អ្នកក្រោយ គាត់អាចស្រាវជ្រាវពីយាយបានម្តងទៀត។

ខ៖ ចាស!

ក៖ ដោយសារ បើសិនជាខ្ញុំទុកតែក្នុងទូរសព្ទ ពេលខ្លះទូរសព្ទយើងខូចឬក៍បាត់
ចឹងខ្ញុំអត់ដឹងថាទៅយកពីណាទេ។

ខ៖ អី ដឹងទៅរកអីណាទៀតទេ។

ក៖ បា បើខ្ញុំផុសនៅក្នុងហ្នឹង ខ្ញុំអាចរកបានវិញនៅថ្ងៃក្រោយ ចឹងសម្រាប់ថ្ងៃហ្នឹង។

ខ៖ ហើយពេលក្រោយបានជួបយាយយើងទៀត។

ក៖ ចាស! សម្រាប់ថ្ងៃហ្នឹង ខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង សម្រាប់ការសម្ភាសមួយហ្នឹង។
ចឹងអរគុណយាយដែលអនុញ្ញាត្តិ។

ខ៖ អីចៅ

កៈ ហើយខ្ញុំសុំ

ខៈ សុំឱ្យចៅអាយុវែង

កៈ ចាស! ហើយខ្ញុំសុំអីបិទ បិទអានេះ។

ខៈ ឱ្យចៅឈ្លាសវៃ ទៅគាណាក៏ឱ្យចេះដឹងណាចៅណា។

កៈ ចាសៗយាយ!

ខៈ ហ្នឹងឯង។

កៈ ចៅអរគុណច្រើនយាយ៕